

TEATR DZIECI ZAGŁĘBIA
BĘDZIN, ULICA SOBIESKIEGO NR 4

SZTUKA DLA MŁODZIEŻY I DOROSŁYCH

SEN NOCY LETNIEJ

według Wiliama Shakespeare'a
opracowanie — Jan DORMAN

O b s a d a

TEZEUSZ
DUDA
OBERON

Stanisław ZAGÓRZECKI

HIPOLITA
SPÓJ

Iwona ŻELEŹNICKA

HERMIA
RYJEK

Janina DORMAN-POLAŃSKA

HELENA
ZDECHŁAK

Leokadia CWIĘK

LIZANDER
PIGWA

Grzegorz LEWANDOWSKI

DEMETRIUSZ
SPODEK

Teresa PICH-DOBROWIECKA

EGEUSZ
PUK

Janina ROSE

TYTANIA

Lidia WRÓBEL

SCENOGRAFIA

MUZYKA

Jacek Dorman

Feliks Mendelsohn

REŻYSERIA I INSCENIZACJA
JAN DORMAN

Premiera: 12 lipca 1965

bzpt 5 2151 L-14 18-12-70 5.000 szt.

„SEN NOCY LETNIEJ”, reżyserowany przez Jana Dormana, w scenografii jego syna Jacka Dormana, całkowicie podporządkowanej konstruktywnym zamysłom ojca, odbiega od ogólnie przyjętych form inscenizacyjnych nie tylko przez fakt, że niewielki zespół narzuca konieczność dublowania ról; staje się to elementem podstawowej koncepcji, kiedy grupa rzemieślników na oczach widzów w tych samych kostiumach i w tej samej charakteryzacji staje się nagle dworem Tezeusza, zmieniając jedynie ruchy na hieratyczne, biorąc do rąk pałki z osadzonymi na nich kukłami, symbolizującymi nowe sceniczne postacie. Nic przy tym nie przeszkadza iluzji podwójnego teatru w teatrze (boć przecież i owi rzemieślnicy ateńscy odgrywają „teatr”), że aktorzy, mężczyźni i kobiety, mają wymalowane brody, niezbędne przy pierwszej transformacji.

Bajka sceniczna otrzymuje nie tylko drugi, ale i trzeci plan — rozwiązanie to, pociągające za sobą szereg konsekwencji w umowności przedstawienia, wydaje się być biskie szesnastowiecznemu teatrowi szekspirowskiemu.

Ale nie na tym koniec inowacjom. Mniej jest może istotne, że Puk poza swoją pełni jednocześnie zadanie inspicjenta i występuje również jako Filistratoes i Egeusz. Ważniejsze jest, gdy w nieistniejącym lesie niezamarkowanym, wspomnianym jedynie w tekście, a przecież niemal realnie parcypowanym przez widza dzięki sugestii gry aktorskiej — pojawia się Tytania z całkowicie innej konwencji, że tu zacytuje słowa Dormana z programu: ze świata innego teatru, kurtyzana fin de siecle'owego teatru, cbcą i zbyt rzeczywista, zabląkana, baśniowa, gotowa odegrać boginię lasu”.

Seweryn Pollak
Warszawa